

protagon.gr

5/6/2013

Ηρακλής Μήλλας

Διαβάζω και ακούω τα σχετικά με την κα Μ. Ρεπούση και μαθαίνω. Μαθαίνω ότι υπάρχουν δύο αλήθειες: αυτή της επιστήμης και αυτή της πολιτικής. Άλλα πρέπει να λέμε στα επιστημονικά συνέδρια και άλλα στο κοινοβούλιο και στις «μάζες». Δηλαδή, θα μιλάμε ανάλογα με το τι θέλει να ακούσει το ακροατήριό μας. Έτσι, πάντα βγαίνει κερδισμένος ο ομιλητής. Στους μαθητές θα πούμε τα «επιστημονικά» ή τα «πολιτικά»; Τι δίλημμα κι αυτό!

Έμαθα ότι υπάρχει μια λέξη, «συνωστίζονται», η οποία αρκεί για να τεκμηριώσουμε την αφερεγγυότητα κάποιου. (Η δεύτερη τέτοια μαγική λέξη που ξέρω είναι παλιά: filioque!) Περιμένω να δω μια κριτική για το αμαρτωλό βιβλίο που να μην ξεκινά και να τελειώνει με αυτήν τη λέξη. Τι μάταιη αναμονή και αυτή!

Βλέπω ότι όλοι είναι κατά της Χρυσής Αυγής επειδή πρεσβεύει τον φασισμό, δηλαδή ένα αυταρχικό καθεστώς, όπου μεταξύ άλλων δεινών περιορίζεται και η ελευθερία της έκφρασης. Αν ποτέ έρθουν στην εξουσία τι θα απαγορεύσουν, άραγε, τον πολιτικό ή τον επιστημονικό λόγο; Ή μήπως θα επιβάλλουν τη δική τους αλήθεια; Και τότε πώς θα νομιμοποιήσουμε την αναζήτησή μας για ελευθερία έκφρασης, αφού ήδη θα έχουμε αναγνωρίσει το δικαίωμα φίμωσης ορισμένων απόψεων και ειδικά των επιστημονικών; Τι εφιαλτική ερώτηση και αυτή...

